GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT

Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

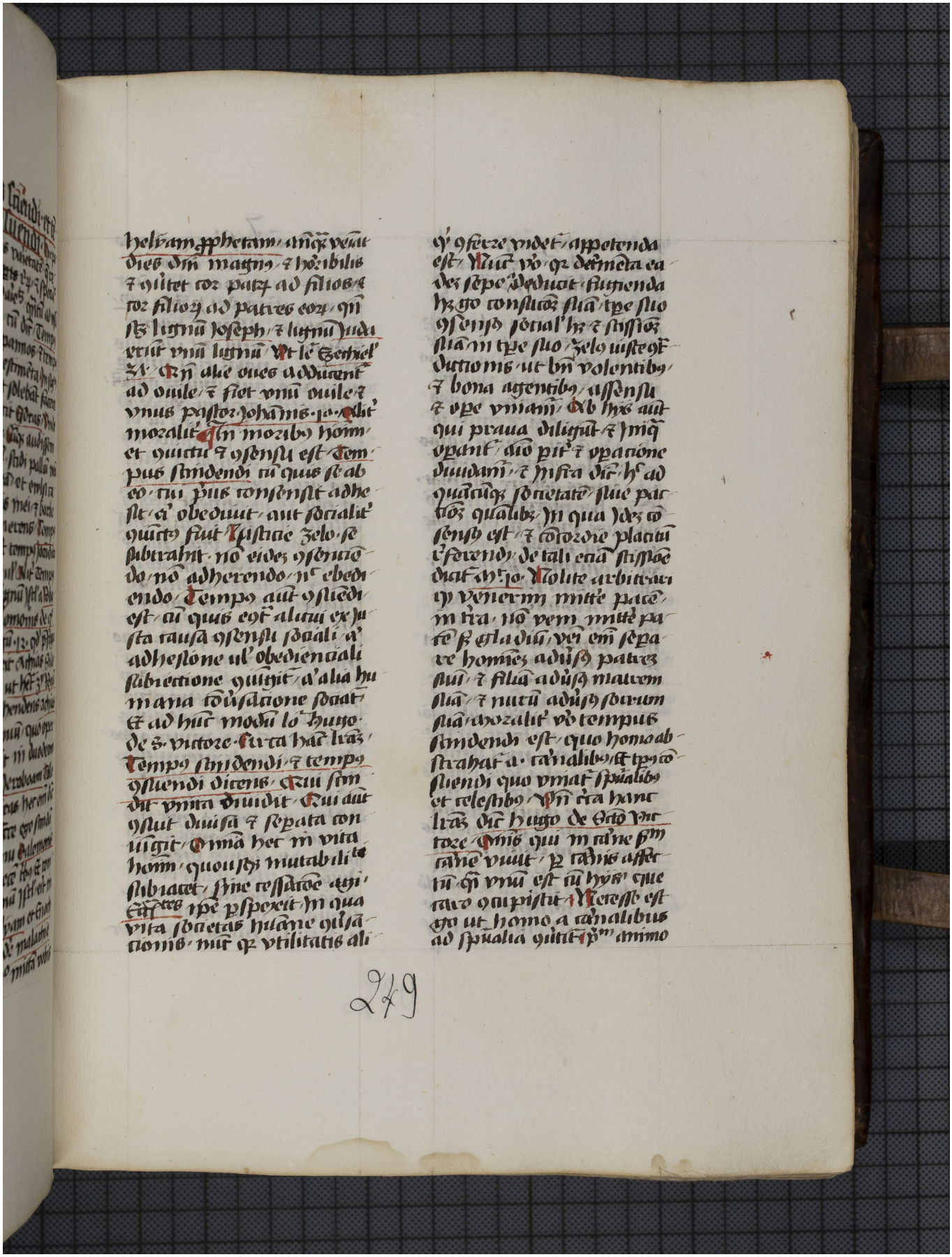

helram ꝓphetam / antiq̃ venit
dies dñi magni / et horribilis
et qñiet cor patꝝ ad filios / et
cor filiorꝝ ad patres eorꝝ / qui
sic lignum Joseph / et lignum Juda
erit vnum lignum / Vt le Ezechiel
37. Cap. Alie oues adducent
ad ouile / et fiet vnum ouile et
vnus pastor. Joh. 10. Dic
moralit. In moribus homi
et quietis et ofensu est tem
pus sumendi cu quis se ab
eo cui prius consensit adhe
sit / a obediunt / aut socialit
quiete fuit / Justitie zelo se
subtrahit / no eides ofensio
do / no adherendo / nec ebedi
endo / tempo aut ofitedi
est / cu quis eos alutui ex iu
sta causa ofensu socali / a
adhesione ul obedienciali
subiectione quitit / a alia hu
mana cõsocatione socat
et ad huc modu lo Hugo
de s. victore. Cuta hac lras /
Tempo sumendi et tempo
ofuendi dicens / Qui sum
dit vnita diuidit / Qui aut
ofuit diuisa et separata con
uigit / Omia hec in vita
hom quouisq mutabilite
subiacet / sine cessatione qui
etes ipe prspexit in qua
vita societas humane qusa
tionis / nec qr vtilitatis ali
q' ofere videt / appetenda
est / Nec vo qr decimeta ea
dem sepe adducat / sustinenda
hz ego conflictu sua type suo
ofensu social hz et sussio
sua in type suo zelo iuste of
ductionis ut bn volentibus
et bona agentibus / assensu
et ope vniam / Ab his aut
qui prava diligut et imiq
opant / ado pit et opatione
diuidam / et hinsta dic / hi ad
quacuq societate sue pac
tos qualibus in qua sdes co
sensu est / et cotorone placitu
c'ferendo / de tali etia sussoe
dat vt po. Nolite arbitrari
q' venerim mitte pace
in tra / no vem mitte pa
ce sed gladiu / vei em sepa
re homes adusu patres
sui et filia adusu matrem
sua et nuru adusu socrum
sua / moralit vo tempus
sumendi est / quo homo ab
strahat a ratnalibus / et tpus co
fuendi quo vnat spualibus
et celestibus / Vn cta hanc
lras dic Hugo de Oto Vic
tore / Omis qui in ratne sm
ratne viuit / et ratnis asser
tu qi vnu est cu hys / que
ratio qui pristu / Necessu est
ego ut homo a ratnalibus
ad spualia quitit / pm animo